

[Clara Munck.]

heder her, vi absolut kan gå ind for. Det er lige så naturligt — idet vi jo omfatter socialreformkommissionens arbejde med stor interesse — at vi faktisk står tvivlende over for, om dette forslag vil kunne gennemføres. Men da vi mener, at vi på alle områder bør arbejde for den bedst mulige sociale sikring, vil vi altså gerne i et udvalgsarbejde deltage i behandlingen af enkeltheder i dette forslag.

Skræppenborg-Nielsen: Det forslag til folketingsbeslutning om ændring af den offentlige sygeforsikring m. v., som vi nu behandler, er et forslag, der på væsentlige områder tangerer de reformønsker, mit parti ved flere lejligheder har givet udtryk for, også her i folketinget, uden at det dermed er sagt, at vi ønsker samme løsning som forslagsstillerne på alle de problemer, som forslaget omhandler, for det gør vi i alle tilfælde aldeles ikke.

Selve forslaget til folketingsbeslutning er et meget omfattende forslag. Det berører en hel del meget vanskelige administrative problemer, der, hvis jeg må have lov til i al venlighed at kritisere forslaget, gør det alt for rodet og alt for uoverskueligt. Lad mig her ved første behandling — selve forslagets uoverskuelighed og rodedhed gør en omfattende udvalgsbehandling absolut nødvendig, hvis dele af forslaget engang skal blive lov — blot ganske kort bemærke følgende til nogle af forslagets 8 punkter eller afsnit.

Vedrørende forslagets afsnit 1: jeg tror næppe, at mit parti kan have noget imod, at alle skal være nydende, dvs. aktive medlemmer af en offentlig sygekasse, og at adgangen til det nuværende såkaldte bidragydende medlemskab derved ophører. Selv har jeg aldrig helt kunnet forstå nødvendigheden af den nuværende adgang til at kunne opretholde et bidragydende medlemskab af en offentlig sygekasse, et medlemskab, der i alle tilfælde administrativt har været og fortsat er en temmelig besværlig affære for sygekasserne. Men dette forhold er vel — som så meget andet inden for sygekassevæsenet — historisk bestemt.

I afsnit 1 kan man for første gang i forslaget læse ordet fortsættelsessygekasse. Forslaget tilsigter på en hel række områder

forenkling, en forenkling, der på visse felter nok kan tiltrænges. Men så er det jeg spørger: hvorfor så fortsat kæmpe en fortvivlet og håbløs kamp mod den blindtarm på sygekassevæsenet, der hedder fortsættelsessygekasser, disse dødsyge kasser, der om føje år ganske af sig selv vil dø på grund af mangel på frisk blod, dvs. på grund af mangel på nye medlemmer? Vær dog med til at få dem afskaffet hurtigst muligt, hvis vi skal tage venstres reformønsker alvorligt, hvis vi skal se alvorligt på, at de ønsker forenkling. Det er min opfattelse, at det skyldes politisk fejhed, at disse fortsættelsessygekasser overhovedet i dag består.

Vedrørende forslagets afsnit 2, der går ud på en udbygning af sygekassernes ydelser, henholdsvis refusioner, så de bliver ens over hele landet — ja, dette kan vi tiltræde og vil derfor gerne medvirke til at få det gennemført, så snart det er praktisk gørligt. Når jeg siger „praktisk gørligt“, skyldes det ikke mindst de bemærkninger, det ærede medlem hr. Niels Mørk fremkom med, idet spørgsmålet er, om nu også de nødvendige læger, tandlæger osv. over hele landet er til stede.

Afsnit 3, der omhandler lønarbejderdagpengenes størrelse, kan vi ligeledes bifalde — vi har jo nu set, at et lovforslag herom fra regeringen kommer til første behandling på fredag — da vi jo også er klar over og længe har været det, at en forhøjelse af disse dagpenge er absolut nødvendig. Lad mig også i denne forbindelse gøre venstres ordfører opmærksom på, at mit parti tidligere her i folketinget har stillet forslag om en forhøjelse af lønarbejderdagpengene, altså af sygelønsdagpengene; men dengang mødte vi i hvert fald ikke særlig megen velvilje fra venstres side; det kan vi altså åbenbart regne med at vi gør nu.

Forslagets afsnit 4 og 5 går ud på dels at få indført samme sygekassekontingent for hele landet, dels at få kommunerne til at opkræve et sådant ensartet kontingent på grundlag af sygekassernes fortegnelse over medlemmer m. v. Hvad det første angår, altså at sygekassernes ydelser gøres ensartede for hele landet, ja, så kan vi næppe have noget imod et sådant ensartet kontingent, der vel nærmest i så fald må være en selvfølge; men vi kan ikke tiltræde opkrævning af et sådant kontingent ved